

(36) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਜੀਵਤ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਦੋ ਅਜਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੱਤ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। "ਤੁਸੀਂ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਨਦੀ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੀਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ / ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪਿਆਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ।" ਇਹ ਪਿਆਸ ਦੇਵੇਂ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਗਾਇਬ ਹੈ।

(37) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਉਹੀ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਐਨਕੇ ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਆਰਸੀ ਕਬੂਰੀਆ ਜੇ.ਜੇ

ਰਾਜ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1999 ਦਾ CWP ਨੰ. 11874

2 ਜੁਲਾਈ, 2001

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 — ਆਰਟ.226—ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) (ਕਲਾਸ I) ਨਿਯਮ, 1976 — ਆਰ.ਐੱਲ.10—ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ। 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ—24 ਜੂਨ, 1993 ਅਤੇ 24 ਮਾਰਚ, 1995 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ — ਰਜਿਸਟਰ A-II ਤੋਂ P.CS (EB) ਦੀਆਂ 9 ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਭਰਤੀ— ਸਾਰੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੈਰਿਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੂਚੀ-ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਨੌਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ - ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਦੇ ਨੰਬਰ 12 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ - ਸਰਕਾਰ। ਪਿਛਲੀ ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਿਸਟਰ A-II ਤੋਂ ਸਾਲ 1995 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 3 ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੰਗ ਭੇਜਣਾ- ਮਿਤੀ 22 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 3 ਵਾਧੂ / ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਮਾਰਚ, 1957—22 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲੋਂ ਮੈਰਿਟ ਵਿੱਚ ਉੱਚੇ

(Para 5)

ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ - ਮੈਰਿਟ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ - ਨਿਯਮ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹੁੰਚ ਰਿਹਾ ਹੈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ-ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਕਮੀ-ਦੇਰੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਸਾਲ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਹਨਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

27/28 ਸਤੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਹੋਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੌਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨੋਟਿਸ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਐਲਾਨੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤਕਰੀਬਨ ਪੰਜ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਅਗਸਤ, 1999 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਬੇਮਿਸਾਲ ਦੇਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਕੱਲੇ ਲਾਚਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਦੋ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਜੋ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਸਨ, ਨੇ ਤਿੰਨ ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੋ ਮੈਰਿਟ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਮੈਰਿਟ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

(ਪੈਰਾ 5 ਅਤੇ 6)

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਵਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੁੱਡਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, 1999(2) SLR 191 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕਾਫੀ ਦੇਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ। ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਵਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੁੱਡਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ

(Paras 9 & 12)

ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ.

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 ਕਲਾ.226—ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ (ਈ.ਬੀ.) (ਕਲਾਸ I) ਨਿਯਮ, 1976 — ਆਰ.ਐੱਲ.10—ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ—24 ਮਾਰਚ, 1995 ਅਤੇ 28 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ — ਰਜਿਸਟਰ A-II ਤੋਂ PCS (EB) ਦੀਆਂ 3 ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਭਰਤੀ- ਸਾਰੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ 3 ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਉਮੀਦਵਾਰ - ਸਰਕਾਰ ਪਿਛਲੀ ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਲ 1996 ਲਈ 8 ਹੋਰ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ -22 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਾਧੂ / ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ - ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੁੱਡਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਖਰੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਪਾਏ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਆਰ.ਐਲ. 10(3) ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਨਾਮਜ਼ਦ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਕੈਨੀਕਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਾਮਜ਼ਦ I ਉਮੀਦਵਾਰ - ਧਾਰਾ 10(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਮਿਸ਼ਨ - ਸਾਰੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਕਮਿਸ਼ਨ- ਕੁਝ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ - ਯੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਘੱਟ - ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਛੱਡਣਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ।

24 ਮਾਰਚ, 1995 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 16 ਮਾਰਚ, 2000 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਾਲ 1996 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅੱਠ ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, , ਅੱਠ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉਦੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ. 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਅਸਾਮੀਆਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਤੈਅਸ਼ੁਦਾ

ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪਿਛਲੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ 1976 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੀ ਸਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਸੂਚੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਸਮੇਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਹਰੇਕ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸਮਰੱਥਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਸੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਕੁਝ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਯੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ 24 ਮਾਰਚ, 1995 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਾਰੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਤੇ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਯੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਛੱਡਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ।

(ਪੈਰਾ 15)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਪੀ.ਐਸ.ਪਟਵਾਲੀਆ ।

ਗੁਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1.

ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਸੰਜੀਵ ਬਾਂਸਲ, ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

(Paras 9 & 12)

ਨਿਰਣਾ

ਐਨ. ਕੇ. ਸੋਢੀ, ਜੇ.

(1) 4 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਲਈ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਤੱਥ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

1999 ਦਾ CWP 11874

(2) ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ (ਸੰਖਿਪ ਲਈ ਸੇਵਾ) ਲਈ ਭਰਤੀ ਭਰਤੀ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) (ਕਲਾਸ-1) ਨਿਯਮ, 1976 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸਾਮੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ) ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਲਾਸ-2 ਦੇ ਅਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ-ਬੀਮਾਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ-2 ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਮੰਤਰੀ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਦਫਤਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ-ਬੀਮਾਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰੋ। ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਸੂਚੀਆਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਫਿਰ ਰਜਿਸਟਰ A-II ਵਿੱਚ ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੇਵਾ ਲਈ 50 ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਰੱਖੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਏ-11 ਤੋਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ 9 ਅਸਾਮੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 4 ਜੂਨ, 1993 ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੰਗ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੂਨ, 1993 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਅਤੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੋ ਕਿ 5 ਜੁਲਾਈ, 1995 ਤੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਕੱਤਰੇਤ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਬਾਰੇ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ 27 ਅਤੇ 28 ਸਤੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸਾਰੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ।

ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ। ਇੰਟਰਵਿਊ ਦਾ ਨਤੀਜਾ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨੋਟਿਸ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ 9 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀਆਂ 9 ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ Annexure P-3 ਵਿੱਚ ਉਸ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਇਸ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 12 ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਦੋ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਦੇ ਲੜੀ ਨੰਬਰ 10 ਅਤੇ 11 'ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਉੱਪਰ ਹਨ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 27 ਸਤੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ 14 ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੰਗ ਭੇਜੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 3 ਰਜਿਸਟਰ A-II ਤੋਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 24 ਮਾਰਚ, 1995 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਾਲ 1995 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 3 ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਹ ਅਸਾਮੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 22 ਮਾਰਚ 1957 ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਉਸ ਸੂਚੀ ਦੇ ਲੜੀ ਨੰਬਰ 12 ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ Annexure P-3 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 3 ਸਤੰਬਰ, 1996 ਅਤੇ ਫਿਰ 24 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 19 ਮਈ, 1999 ਨੂੰ ਵੀਰੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਹੁੱਡਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਨੁਕੂਲ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 18 ਅਗਸਤ, 1999 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(1) 1999 (2) SLR 191

ਉਸ ਨੂੰ 3 ਵਾਧੂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਨੌਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੀਆਂ 9 ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 24 ਅਗਸਤ, 1999 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ, ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੀਆਂ।

(3) ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੋ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 10 'ਤੇ ਸੀ, ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 12294 ਆਫ 1996 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੰਗ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। 27 ਸਤੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਤਿੰਨ ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਾਲ 1995 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਉਸਨੇ 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਰਕੂਲਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਰਨਾ ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 16 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਇਸ ਸਹਿ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਤਿੰਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਸਾਲ 1993 ਵਿੱਚ ਮੰਗ-ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਚੋਣ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਭਰੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 5 ਦਸੰਬਰ, 1997 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਸ੍ਰੀ ਅਨੁਰਾਗ ਅਗਰਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ

ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਕਿ 9 ਅਸਾਮੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਕੱਲੇ 1993 ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਗਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਿੰਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਭਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਯੋਗ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੇ 9 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।”

ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਦੇ ਲੜੀ ਨੰਬਰ 11 'ਤੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4882 ਆਫ 1995 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ 9 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਕੂਲਰ ਮਿਤੀ 24 ਜੂਨ, 1993। ਉਸ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਉੱਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 27 ਸਤੰਬਰ, 1994 ਦੇ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਰਕੂਲਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 24 ਜੂਨ, 1993 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਆਈਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਧੂ ਪੋਸਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ. ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ 29 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 27 ਸਤੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ:-

“ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੇਟਿੰਗ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ, ਸਾਰੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਨਾਲੋਂ ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ
ਜੁਆਇਨ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਤੀਜਾ,

ਸਾਲ 1994 ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਸਬੰਧਤ
ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ , - ਮਿਤੀ 24 ਮਾਰਚ, 1995 ਨੂੰ
ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ
ਭਰਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤਰਜੀਹੀ
ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ
ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 23 ਸਤੰਬਰ, 1996 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(4) ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੋਸ਼ਨ ਦੇ
ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸੋਨਲ
ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ
22 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਮਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭਰਨ ਲਈ ਛੇ
ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ
ਗਈਆਂ ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਉਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ
ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ
ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ
ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇ
ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਿਆ ਜਾ
ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਂ ਦੀ
ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ 1995 ਨੂੰ ਖਤਮ
ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ 9 ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ
ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ
ਨੇ ਵੀ ਅਹੁਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ
ਪੂਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਹੁਦਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।
ਵਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੁੱਡਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ,
ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਰਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ
ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਲ 1994 ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ,
ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ. ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਵੱਲੋਂ
ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਭਰਤੀ ਸਬੰਧੀ 22 ਮਾਰਚ, 1957
ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪ

ਨਿਯਮ (3) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਯੋਗ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਨੌ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਾਲ 1994 ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ A-II ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਮੈਰਿਟ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਚੋਣ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹੀ ਸੂਚੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਿਉਂਦੀ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੂਜੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗਦੇ ਹੋਏ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 1 ਰੂਲ 8-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ 2001 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮਾਈਕਲੇਨਿਊਸ ਨੰਬਰ 3426 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

(5) ਅਸੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੱਖਾਂ ਅਤੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 24 ਜੂਨ, 1993 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨਾਲ 27/28 ਸਤੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ 11 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਕਤੂਬਰ, 1994. ਨੌ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨੋਟਿਸ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਐਲਾਨੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤਕਰੀਬਨ ਪੰਜ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਅਗਸਤ, 1999 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਬੇਮਿਸਾਲ ਦੇਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਕੱਲੇ ਲਾਚਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ

ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੰਮੀ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਦੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਅਤੇ ਇਹ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਜੋ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਸਨ, ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਦਾਇਤਾਂ ਮਿਤੀ 22 ਮਾਰਚ, 1957। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। *ਵਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੁੱਡਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਚੱਲ ਸਕੇ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ *ਵਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੁੱਡਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰਿਆ ਜਾਵੇ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(6) ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਵੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਨਾਮਜ਼ਦ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। . ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਫਿਰ ਰਜਿਸਟਰ A-II ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸਾਰੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 12 ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਜੋ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 10 ਅਤੇ 11 ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹਨ। ਨੇ ਤਿੰਨ ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ 27 ਸਤੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਮੰਗ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ

ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜੋ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਨਿਯਮ ਮੈਰਿਟ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 5982, 2000 ਦੀ 6354 ਅਤੇ 2001 ਦੀ 1113

(7) ਇੱਕ ਸਰਕੂਲਰ I ਦੁਆਰਾ 24 ਮਾਰਚ, 1995 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ, ਪ੍ਰੋਸੋਨਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੁਧਾਰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਲ 1995 ਲਈ ਰਜਿਸਟਰ A-II ਤੋਂ ਭਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀ-2 ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਅਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੰਤਰੀ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ-ਬੀਮਾਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ। ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 15 ਮਈ, 1995 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਈਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ 45 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ 48 ਸਾਲ ਤੱਕ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਸਮੇਤ ਰਜਿਸਟਰ A-II ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 15/16 ਮਈ, 1995 ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਥਾਰਟੀਆਂ- ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ 25 ਮਈ, 1995 ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1996 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1995 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿੰਘ ਠਾਕੁਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ 29 ਜੁਲਾਈ, 1996 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 15/16 ਮਈ, 1995 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 24 ਮਾਰਚ, 1995 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 28 ਅਤੇ 29 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ

ਨਾਮਜ਼ਦ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ 16 ਮਾਰਚ, 2000 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸਾਰੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ- ਸਹਿਯੋਗੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਤਿੰਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਡੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 21 ਮਾਰਚ, 2000 ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਹੋਰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਰਜਿਸਟਰ A-II ਤੋਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਸੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਵਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੁੱਡਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਸਾਮੀ ਬਾਰੇ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। A-II ਰਜਿਸਟਰ ਕਰੋ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 16 ਮਾਰਚ, 2000 ਨੂੰ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਹੋਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਜਿਸਟਰ A-II ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ 5982 ਆਫ 2000 ਅਤੇ 1113 ਆਫ 2001, ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ (ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4) ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 15/16 ਮਈ, 1995 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 29 ਜੁਲਾਈ, 1996 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1995 ਆਫ 1996 ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਧ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨਾਮਜ਼ਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(8) ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੇਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1996 ਦੀ ਭਰਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅੱਠ ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ 16 ਦਸੰਬਰ, 1996 ਨੂੰ

ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 28 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਭੇਜਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ 15 ਮਈ, 2000 ਦੇ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 24 ਮਾਰਚ, 1995 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਤੇ 27 ਸਤੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਭਰਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀਆਂ ਅੱਠ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਲ 1996 ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਸਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 17 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਨੂੰ ਆਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ 24 ਮਾਰਚ, 1995 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ। . ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਉਮਰ 45 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਉਹ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 15/16 ਮਈ, 1995 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਹੁਤੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਉਮਰ 1 ਨਵੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ।

(9) ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ 24th Ivlararch, 1995 w* ਨੂੰ 16 ਮਾਰਚ, 2000 ਨੂੰ ਟੀਟੀਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ 3 ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅੱਠ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਾਲ 1996 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅੱਠ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉਦੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ ਕਿ 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਅਸਾਮੀਆਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀਰੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਹੁੱਡਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਰਿਆਣਾ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸਾਲ 1989 ਵਿੱਚ ਹਰਿਆਣਾ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਦੀਆਂ 12 ਅਸਾਮੀਆਂ, ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਅਤੇ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 19 ਜੂਨ, 1992 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਲੜੀ ਨੰਬਰ 8 'ਤੇ ਰੈਂਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਚੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸੱਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਨ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਾਲ 1992 ਵਿੱਚ ਹਰਿਆਣਾ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਨੌਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 1992 ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰੀ ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ 26 ਮਈ, 1972 ਨੂੰ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਮਾਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਆਈ.

ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਭਰਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪਲਬਧ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ (ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ) ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਉੱਡੀਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰਿਆ ਗਿਆ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ:-

“ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਸਾਮੀ ਬਾਰੇ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ।”

(10) *Suvi In aSuvidya c ਯਾਦਵੰਦ ਬਨਾਮ ਹੋਰ ev .)/ Stateyof Harya others ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰਬਰ 6976 ਅਤੇ 6977 of 1999 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 6 ਦਸੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਰਿਆਣਾ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲਾਂ ਦੀਆਂ 18 ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।*

ਅਤੇ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ 30 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਚੋਣ ਅਤੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ

ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਸਾਮੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਨਤੀਜਾ ਐਲਾਨਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਐਲਾਨੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ 30 ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

(11) ਦੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7422 ਅਤੇ 1999 ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7422 ਵਿੱਚ ਸੁੱਝ ਵਿੱਚ ਪੀ ਸੰਦੀਪ ਬਨਾਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ 24 ਦਸੰਬਰ, 1992 ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ ਸਨ। ਹਰਿਆਣਾ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ। ਇੰਟਰਵਿਊ ਜਨਵਰੀ ਤੋਂ ਮਾਰਚ, 1996 ਤੱਕ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿੰਨੀਆਂ ਪੋਸਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸਨ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਅਤੇ 26 ਮਈ, 1972 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਰਕੂਲਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਉਪਲਬਧ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਟੈਸਟ ਲਈ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੁੱਡਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:-

"ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਹਿਲੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਵੀ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਸੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ 1999 (3) SCC 696 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(12) *From the Liabovoi Discussoit* ਤੋਂ ਨੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਪਟਾਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਖਰੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(13) ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਸ਼੍ਰੀ4 ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾਰਾਮ ਨੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸਿੱਖਿਆ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਪਿਛਲੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਧੂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਪੁਰਾਣੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 12 ਜੁਲਾਈ, 1937 ਜਿਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾ ਤਾਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ *ਵੀਰੋਂਦਰ ਸਿੰਘ ਗੁੱਡਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕਾਉਂਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਈ-ਟੈਪਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਦਾ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਸਮ" ਸੀ.ਐਮ.ਸੀ. ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹਿ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਧੀਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਫੌਰੀ ਆਖਰੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ।

(14) ਇਸ 3 ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 1 ਵਕੀਲ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਰਜਿਸਟਰ A-II ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਯੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਅਤੇ (4) ਜੋ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ, ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:-

“(3) ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਧੀਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਸੂਚੀਆਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਸਰਵਿਸ ਰਿਕਾਰਡ ਸਮੇਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੇਵਾ।”

“(4) ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਰਜਿਸਟਰ A-II ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।”

(15) ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਦਾ ਏਪਲੋਜ਼ ਰੀਡਿੰਗਰੋਫ 3 ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਇਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਸਮੇਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੇਂ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ-ਸਬੰਧਤ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ . ਕਮਿਸ਼ਨ। ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੁਝ ਵਾਜਬ ਮਾਪਦੰਡਾਂ 'ਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਕਰੇਗਾ। ਯੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰੇ। ਯੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ, ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਵੱਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਯੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਰਜਿਸਟਰ ਏ- ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। II ਜਿਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਫਿਰ ਉਸੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਅੰਤਰ- ਮੈਰਿਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸੀਲਬੰਦ ਲਿਫਾਫੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੂਚੀ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਕਿ ਕੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 11 ਮਈ, 2001 ਦੇ ਸਾਡੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਾਧੂ ਨਾਮ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਨੇ 21 ਜਨਵਰੀ, 1983 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਮਤੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਾਧੂ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਲਿਆ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅੰਤਰ-ਮੈਰਿਟਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਸ਼ਨ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਧੀ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅੰਤਰ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਕੁਝ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਯੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮਸ਼ੀਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਅਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਫਿਰ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ 24 ਮਾਰਚ, 1995 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ (3) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਲਈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ

ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਾਰੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ

ਉਮੀਦਵਾਰ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਢੁਕਵੇਂ ਪਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(16) ਹੁਣ ਚੈਲੇਂਜ ਨੇ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ 15/16 ਮਈ, 1995 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਜਿਸਟਰ A-II ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 45 ਸਾਲ ਤੋਂ 48 ਸਾਲ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 15/16 ਮਈ, 1995 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਉੱਘੇ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਘੋਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ 24 ਮਾਰਚ, 1995 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰ A-II ਤੋਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ 3 ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਭੇਜਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੱਤਰ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਦੇ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। 17 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 2702 'ਤੇ ਡਾਇਰਾਈਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 15 ਮਈ, 1995 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਪਰਲੀ ਉਮਰ ਸੀਮਾ 45 ਤੋਂ 48 ਸਾਲ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1995, 1996 ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ 24 ਤਰੀਕ ਦੇ ਅਸਲ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮਾਰਚ, 1995. ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਉਮਰ 41 ਸਾਲ ਸੀ। ਉਸਨੇ 15/16 ਮਈ, 1995 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਢਿੱਲ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਨਾਮਜ਼ਦ ਹੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(17) 1999uis3 ਦੇ iIn theCresultJCWPo11874 ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ CWPs 6982, 2000 ਦੇ 6354 ਅਤੇ 2001 ਦੇ 1113 ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਯੋਗ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈਸ਼ਵਰਜੋਤ ਕੌਰ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਮੋਹੰਤਾ ਜੇ.ਜੇ

ਮੈਸਰਜ਼ ਮੋਗਾ ਰਾਈਸ ਮਿੱਲਜ਼, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ-ਜਵਾਬਦਾਰ

2000 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 8532

28 ਅਗਸਤ, 2001

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ। 226 ਅਤੇ 286 — ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 (1996 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. 33) — ਐੱਸ. 5 ਅਤੇ 15 (ca)—ਹਰਿਆਣਾ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1973— S.12—ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 29 ਨਵੰਬਰ, 2000 ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼—ਇੱਕ ਨਿਰਯਾਤਕ ਨੂੰ ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਮਿੱਲਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਝੋਨੇ 'ਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ—ਝੋਨਾ ਅਤੇ ਚੌਲ—ਵਿਚਕਾਰ—ਵੱਖਰਾ ਵਸਤੂਆਂ — Cl. (ca) 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ S. 15 ਦੇ ਤਹਿਤ S. 5 (3) -S. 5 (1) ਇੱਕ ਨਿਰਯਾਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ S.5 (3) ਇੱਕ ਮਿੱਲਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬਰਾਮਦਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਛੋਟ - ਇੱਕ ਮਿੱਲਰ ਦੁਆਰਾ ਝੋਨੇ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਦਕਿ 1956 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(3) ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰਾਮਦਕਾਰ ਨੂੰ ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਮਿੱਲਰ ਦੁਆਰਾ ਝੋਨੇ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ 1973 ਐਕਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਝੋਨੇ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ- ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ